

100 gadi priesterībā

18.decembrī Argentīnā Opus Dei asociētais priesteris Sesars Molaro kopā ar savu dvīņubrāli svinēja zelta gadadienu priestera amatā. Ar saiti uz Zenit interviju.

6.02.2011

18.decembrī Paranā, Argentīnā, Svētā Krusta Priesteru biedrības asociētais priesteris brālis Sesars Molaro kopā ar savu dvīņubrāli Raulu, kurš ir Šēnštates Diecēzes priesteru institūta priesteris, svinēs savas ordinācijas 50.gadadienu.

Svinību moto ir: “100 gadu priesteram amatā, pestītāji kopā ar Jēzu”.

Dzimuši vienkāršā ģimenē, kurā bija deviņi brāļi un māsas, abi dvīņi juta aicinājumu kļūt par garīdzniekiem, mācījās vienā seminārā un tagad veic priesteram pienākumus Paranas arhidiecēzē.

Intervijā, kas nesen bija publicēta portālā *Zenit*, Ps. Sesars Molaro atceras: “1947.gadā mēs piedalījās Katoliskajā akcijā vecajā seminārā, un gada beigās Markoss Kemerers mums jautāja, vai mēs nevēlētos iestāties seminārā. Mēs tajā iestājāmies 1948.gada martā.”

Pēc divu meitu zaudēšanas drīz pēc nākšanas pasaulē viņu māte apsolīja: “Ja Dievs man dos dēlus, es viņus svētīšu, lai viņi kļūtu par priesteriem.” “Neraugoties uz doto solījumu pirms mūsu piedzimšanas, mūsu mātei bija ļoti grūti nodot mūs seminārā. Pat pirms mēs uzvilkām

sutanu, jau no pirmā filozofijas gada, pienākot brīvdienām, viņa vienmēr lūdza mūs palikt. Mūsu ordinācijas dienā viņa raudāja visu ceremonijas laiku, un bija priecīga un lepna, ka viņas dēli kļuvuši par priesteriem. Es vienmēr esmu domājis par to, cik ļoti mūsu vecāku un brāļu un māsu lūgšanas un atbalsts palīdzējis mums mūsu uzticībā garīdznieka misijai. Domāju, ka ģimenei ir būtiska nozīme priesteru uzticībā un neatlaidībā, pildot garīdznieka pienākumus.”

“Būt par priesteri ir Dieva žēlastība un aicinājums,” saka Ps. Sesars. “Tas nozīmē piedalīties Jēzus Kristus priesterībā; tāpēc priesteris var darboties Kristus personā...darboties Jēzus vārdā kā pestītāji kopā ar Jēzu.”

Grūtajos gados pēc koncila šķita, ka “gandrīz viss tiek atmests: lūgšanas, ziedošanās Jaunavai un rožukronis,

paklausība, celibāts, liturģija utt.,” turpina Ps. Sesars. “Tie bija grūti un tumši laiki... kaut arī sākumā es daudz lūdzos, pēc 1968. vai 1970.gada es pārstāju lūgties saistībā ar manu darbību un sajutu dziļu iekšēju tukšumu. 1976.gada septembrī es devos uz monsinjora Tortolo organizēto rekolekciju klusā un nomaļā vietā, ko vadīja *Opus Dei* priesteris Fernando Lasaro. Pēc tam viņš katru mēnesi brauca no Buenosairesas apmeklēt mani un daudzus citus diecēzes priesterus. Viņš uzaicināja mani pievienoties *Opus Dei* .

“Gadu gaitā es esmu redzējis, ka *Opus Dei* rūpējas par jums un rūpējas par garīdzniekiem. Reizi nedēļā notiek brālīgas sarunas (garīgā vadība), grēksūdze un formācijas sapulce. Tas nekad neko neuzspiež jums, taču prasa aizvien vairāk un vairāk no jums garīgajā dzīvē ar visām tās prasībām. Nav dubultās

pakļautības – bīskapam un *Opus Dei* .
Cilvēks turpina būt diocēzes
priesteris un nebūt mūks (*Opus Dei*
priesteri nav mūki), un pakļaujas
tikai bīskapam.

“1992.gadā man bija tā izdevība
piedalīties Hosēmarijas Eskriva
beatifikācijā. Kaut arī es vēlējos, es
negatavojos braukt uz kanonizāciju,
jo 2002.gada 17.maijā pārcietu kuņģa
operāciju un kanonozācija bija
6.oktobrī. *Opus Dei* apmaksāja visu
manu braucienu un uzturēšanos;
lidmašīnā bija priesteris, kas rūpējās
par mani, bet kanonizācijas
ceremonijas laikā man bija līdzās un
rūpējās par mani *Opus Dei* vikārs
Argentīnā.

“Kā mēdza sacīt *Opus Dei* dibinātājs,
tā tiešām ir laba vieta, kur dzīvot un
mirt. Man ir patīkami atcerēties, ka
man bija iespēja divas reizes
apmeklēt Romu un redzēt pāvestu un
Opus Dei prelātu šajā katolicisma

centrā un sajust Baznīcas universālumu: beatifikācijā un kanonizācijā piedalījās ticīgie no visas pasaules.”

Runājot par neatlaidību laulības dzīvē un priesterībā, Ps. Sesars teica: “Priesterībā ir viens, kurš nekad nepadodas, un tas ir Jēzus... Ja cilvēks ir uzticīgs dievbijības normām, ja viņš ir paklausīgs un nes savu krustu centienos sekot Dieva gribai, ar Viņa žēlastību viņš neatkāpjas savā uzticībā. Mani iepriecina un es pateicos Dievam, kad kāds no ticīgajiem man saka: “Paldies par jūsu uzticību.”

Viņš arī teica, ka viena no vissvarīgākajām lomām priestera dzīvē aiz Jēzus ir Svētajai Jaunavai Marijai. “Viņa ir Jēzus māte un mūsu māte, kura īpaši rūpējas par saviem dēliem priesterībā. Ja kāds veltī sevi Svētajai Jaunavai, viņam var klāties grūti, bet Jaunava neatstāj viņu bez

ievēribas. Cik svarīgi ir uzticēties
viņai! ... Katru dienu es atklāju, cik
svarīgi ir trīs Marijas slavinājumi,
lūgšanas no svētā rožukroņa,
skapulārs, citiem vārdiem sakot,
mums jājūt, ka esam Marijas dēli.

Līdzīgas saites

Zenit interview: "Twins Celebrate 100
Years in the Priesthood"

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/100-gadi-
priesteriba/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/100-gadi-priesteriba/) (6.08.2025)